

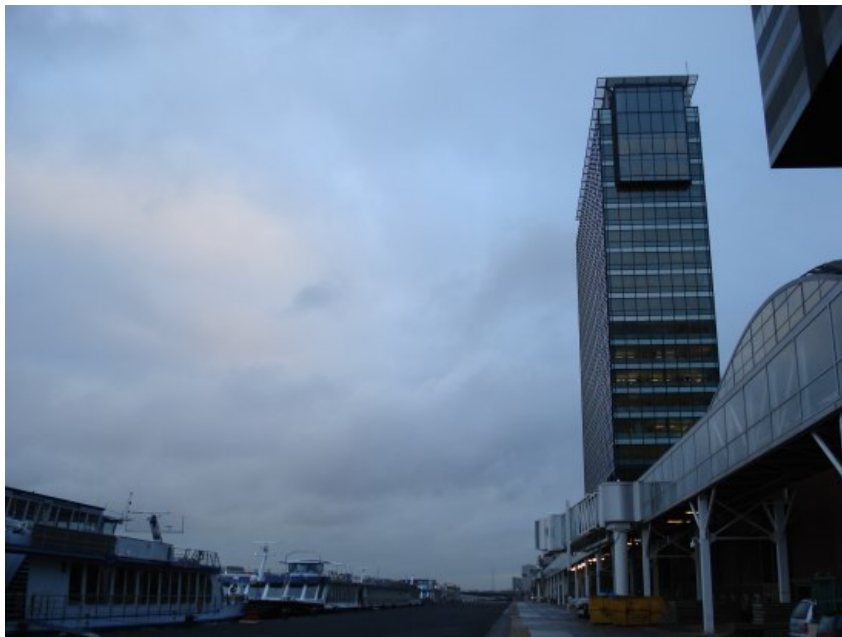
Iiiiiiiiiiii, Idemo dalje za iste nofce! ☺

Drugi dio, ko što rekoh, odvija se u Amsterdamu, gradu crvenih svjetala, smrdljivih kanala, «Janica Kostelić» tulipana... Uz malo kašnjenje od 4 sata zbog onog vjetra pomenutog, krenuh konačno dalje!

Iz zraka se činilo da će dolje biti lijep i sunčan dan, i da me Amsterdam dočekaao suncem okupan...

Međutim, nije! ☺ Bio je hladan, kišan i nekako stišan.

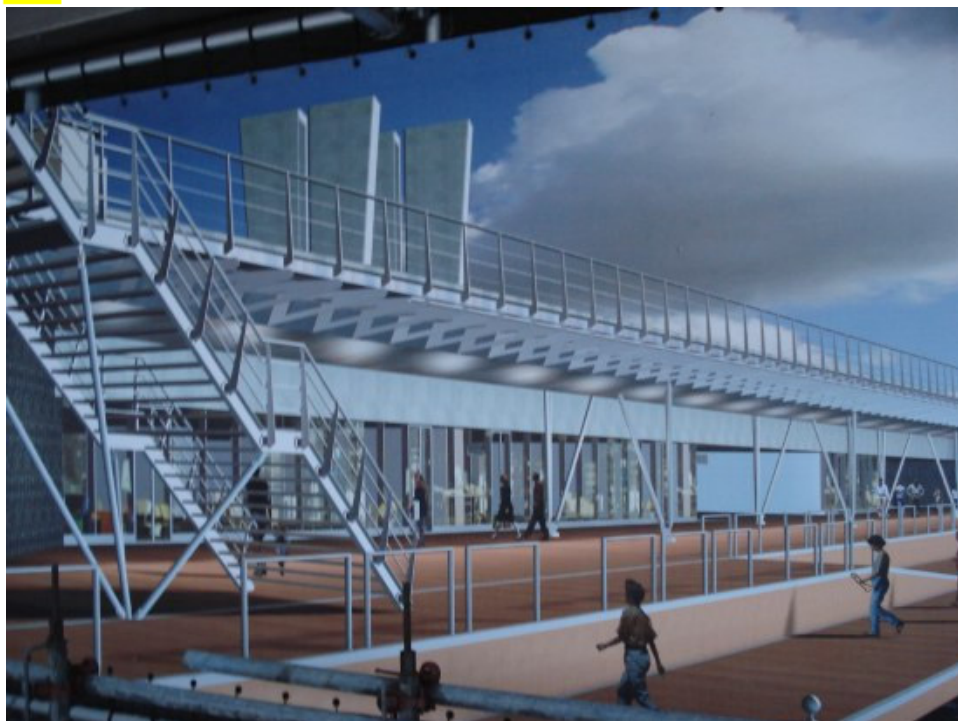
Srećom, ove godine su nam svi brodovi bili, tako reći u strogm centru grada. Trebalo je oko 6 minuta pješice i već bi bili ispred «Amsterdam Centraal» stanice, odakle i počinje onaj turistički dio. COOL ha ?

Otišao sam odma u grad na klopnu jer sam bio gladan ki brek, ali nešto brek ni zna ća bi...

I krenuh prečicom, kroz nešto, što ne znam, jel moraš biti puno nadrogiran ili malo žećće vudren da ti ovo padne na pamet. Dakle, ja hodam po podu, koji je nekakva aluminijski konstrukcija sa rupicama, a ispod mene je kanal, ispod kojeg, prolaze barke na jednom djelu. Ja sam tu jel iznad, a iznad mene je cesta, a sve to skupa je nekakav most, koji na vrhu ima i stanicu za vlak. E pa ako su oni normalni, ja ne znam, mora da su LEGO kockice bile ispod cijene u Nizozemskoj ili su se sa Dancima trampili za neku travulju.

Ovo bi dakle, u konačnici, kad se sve skupa završi (2012te) trebalo biti ovako...

Gore cesta i željeznica, dole pješaci i šoping centar, ispod vas voda, kanal.... ☺

I tako, korak po korak, po novitetima zapada, stigoh ja na Dam Trgić!

Eh da, obrijah se za promjenu ☺ (Tek da se vidi koliki sam prasac☺)

A onda, Damn Tasty Pizza! ☺

Da da, dijeta, znam! Znaaam!!! Hoću, obećajem! A ja kad obećam... ☺ evo, SUTRA! ☺

Krenem tako putem doma, cesta ravna, lijeva traka, po sredini tračnice za tramvaj, desna traka, sa svake strane po fino uređeni trotoar, znači milina, širine.

I tako tu i tamo po sredini po neki znak zabrane polukružnog okretanja ili neki od mogućih skretanja lijevo i desno, al uglavnom jedna od širih ulica, nema gužve tek dva komada biciklista voze svaki u svom smjeru. I ide žena, vozi, pogleda negdje u stranu, i punom brzinom od kojih 20ak na sat, ni pet ni šest, nego pravo u po stupa, zakuca se, iskrivi se oko njega, iskrivi se bicikla, pade preko tračnica i pod kotaće ovom drugom koji je išao iz suprotnog smjera. Ovaj nekako koči koči, pa je stao, ali je bacio bajs u stranu i nekako preskočio preko nje pa pao na pod čovjek, i onda se vratio diže ženu i gleda je, a nju boli, mislim da je boli još danas. Crveni se, sram ju je, više «Ok Ok OK, Aaaa, OK, aaa, OK» izmjenjuje bol, sram i jad, zgrabi biciklo i krene dalje, vidno sporije i vidno jajastije jer je bajs išo kako je htio, a ne ko do maloprije.

Ja stao, gledam i ne vjerujem, reko, pa zamalo da je zaginula, a kažu bicikla nije opasna...

hmmm. Dođite do Amsterdama, pa provjerite malo!!!!

I sutra ja tako radim, a ono kojih 100 metara od nas zgrada od GreenPeacea i njihova flota!

Ovaj mi je bio najčešći kadar tih dana... No našao se tu i po koji stari «Parobrod»...

Našao se i ultrabiznis brod za «TeamBuildinge» sa Igluom na krovu – Jules Verne

Za prvi puni radni dan i ovo je bilo dovoljno, pa smo krenuli uveče na šoarmu!

I pronašao sam najbolju šoarmu na svijetu, i to je ta koju imate prilike vidjeti! A onda se otišlo van i na dva tri Hakinena... pardon, Heinekena! ☺

A on, ko što znamo, u većim količinama, tjera na odvod ☺

A tamo, potpuni šok... Dakle, još jedan od istripanih Nizozemskih fora... ☺ Pa kad popiješ dvije tri, pa ti miško budu hrabar i stavi pravu stvar na pravo mjesto... ☺

A pošto smo puno pili, dobili smo i piće na račun kuće, osvojili simpatije i dobili pravo na poziranje... ☺

Ali, znate kako je, kad karta krene, a krene, nema stajanja! ☺ Zatvorili smo ovaj bar, a zatim se prebacili na moje omiljeno mjesto! ☺ BRASILIAN! ☺

U Brasilianu malo drugačija slika nego prošle godine, nešto je «posvijetlila», ali, i dalje je «Crno-Bela» ☺ Zadovoljstvo je teško sakriti, a i pokušaj hvatanja RMB hitova i motova, iako se popravljam, jednostavno nisam rođen crn ☺ Meni i dalje guza poleti na neki drugi ritam. ☺ No, crn sam u duši! He he ☺

Idući dan bio je malo teži nego dan prije, jer je trebalo provjetriti ove silne Heinekenove, ali je bila nedjelja i niko od ekipe se još nije pojavio, još je bilo par dana do događaja sezone (kick off meeting), pa smo otišli u šetnju, sada već sunčanim Amsterdamom.

A i ručak u Kineskoj kući na ovako lijep dan nije bio na odmet. ☺ ☺

Full Meni, Riža sa 23 Priloga ☺... da da, DIJETA IGORE! ☺

I dobro, najeo se, krenuo putem nazad na brod, a tamo se našla neka franuska fregata, ili neka druga brodica, oko koje su svi gledali sa interesom, šta si događa i zašto su tu... ☺

U centru Amsterdama, ni manje ni više...

I tako putem nazad, kao što inače nailazim na kojekakove čudne događaje, i ovaj put jedan takav. Ekipe iskoristila jedan sunčani dan kako bi se slikala za Kalendar ili plakat za jedan od idućih nastupa, pa su izvukli cijeli orkestar na mostić...

I onda nazad na brodove... posla ima koliko ti pamet želi, a vremena baš i nema. No sutra mi dolazi Tiho! ☺

U svom osebnom stilu, ni manje ni više... Al aj, razbio je crno sa malo sivila ☺
I krenuli smo u grad na klop, i naravno, kako to u ovoj zemlji biva, ako vam se putem ne
dogode barem tri krajnje neobična događaja, definitivno imate problem sa
primjećivanjem!

Tako recimo prva stvar koju sam primjetio, da u Nizozemskoj izgleda nije fol sagraditi
zgradu ravno, nego što krivije, kao ove iza Tiha, iako sam kasnije saznao zašto je ova
nakoso. Naime, umjetni zid za vježbanje planinarenja, pa da bi imao kosinu mora ovako
izgledati, ali... ☺

Onda recimo, kad renovirate vrh tornja od crkve, Nizozemac ste, onda ne gledate vječnu
konstrukciju kao u Zagrebu na katedrali ili u Budimpešti na parlamentu... Ne Ne Ne,
onda se postavi jarbol, da vam toranj izgleda kao brod sa razapetim jedrom!

A onda recimo to isto, ali u gradu, e tu se reklamiraju katastrofe razne, doduše, ovo nije ništa neobično, ovo je bilo tužno. Tužni dani za dvojac iz struke.

Taj dan izašle Windoze Vista u EU. O tugo moja! «WOW, počinje»... ☹

Al Tihu su tad još uvijek bili COOL! ☺ ☺

Tu smo se nešto preslabo odorganizirali za klopu, a ja sam krenuo dijetalno ☺ pa sam nagovorio tiha da idemo u Burger King (Op a, nema McDonaldsa u priči, op aaaa, Balkyyyyyy pa koji ti je Balkyyyyyy) ☺ Al samo zato što mi se jeo luk ☺ Pohani Luk i pohani sir! Reko sam, krenula je dijeta!!! ☺

I dobro, nakon večere, kako je bio jedan od rijetkih dana bez kiše, natento sam šefa da idem sa velikim japaratom krug po Amsterdamu po nekoliko (desetaka) noćnih fotografija, tako da, evo, da ne upeglam puno, samo jedan muzej pomorstva i neću više!

I onda nazad na brod, spavanje, doručak, red, rad, disciplina, spavanje, doručak, red, rad, disciplina, Green Peaceov brod, Green peaceov gliser, red rad disciplina, kad... jedan dan, stojim, gledam, ne kontam šta se dešava. Gledam kroz prozor, i gledam, lik dovozi kuću.

Reko ja, aha, dobro, tako to izgleda kad se donosi nova kućica u Amsterdamu. Kad gledam bolje, sa druge strane, stiže jo jedna kućica...

I tako, momci se mjenjali, zamjenili, prenakačili svako svoju kućicu, pa svako svojim putem natrag... ☺

E sad, ko se selio iz manje u veću, a ko iz veće u manju nisam se raspitao, ali ovo je prava seoba! ☺ A ne kod nas, cigla, zid, brdo, ograničenja! ☺

Putem s broda na brod na kojem smo spavali, uočili smo da nešto nedostaje na slici, vama ostavljam na razmatranje šta to... ☺

Neko mu je ukrao biciklo, iako ga je jako dobro vezo lancom ☺

I tako sad tu mi radimo i ludimo idućih 8 dana, nema ni jedne zabilježene fotografije, ali, došo je dan od šopinga! Mislím, treba pokupovati potrebštine za ove jelte sve silne brodice! A media Markt je naravno u sklopu Ajaxovog stadiona, pa smo ponovo tu!

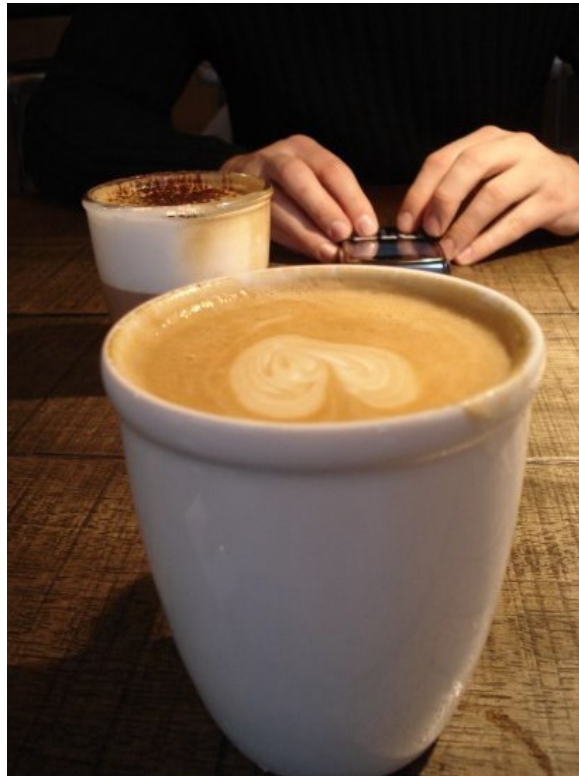
A stadion, barem kako Tihijev difajs tvrdi, puno mnogo nešto ispod zemlje! ☺

Čak 59 Metara ispod razine mora!''

Par dana kasnije, ponovo šoping, ali... E sad, kako smo mi sretno zaboravne ruke, krenuli smo mi tu u centar, ali je bio ponedjeljak, a majstori Nizozemosi ponedjeljkom rade samo popodne i to čoporativno. Kreću od 11-12-13 sat, kako koja trgovina. Pa smo, ne budi nam lijeno zavalili u nekakav «Coffe 2 work» kafić i konačno se dokopali prave izvorne kafe! Ono, sa okusom i sa kofeinom, ono od čega tlak pada, raste, srce trešti, šta već... ☺

Srećom radila je malo starija gospođa, a ne neki mladi uspaljeni peder, pa mi ovo srce na kavi nije bilo nejasno. ☺

A i jedna ljubazna teta nas je uslikala u zasluženom odmoru. I ja po drugi put u svojoj žutoj majci za posebne prilike ☺

Ne budi nam lijeno, pitali smo jel išta radi, i to je bio pun pogodak! Sve je zatvoreno ali radi nešto što bi mi nazvali «Vašar, pijaca ili kako već», ovi zovu «Otvoreni Market»!

A tu su ciceee i pice i kurčićiii od čokolaadeeeee, kolači suu od marmelaadeee.... ☺

A Neimenovani pjevac koji je pjevušio godinama i živio u ovoj ulici, uveseljavao Amsterdamce, i nakon smrti dobio je počasno mjesto, valjda u pozi u kojoj je najčešće boravio!

I tako, uz par kilograma čokolade, i naranče u čokoladi, i raznih čoko igrarija, otvorile su se trgovine, a Tiho je patentirao nošenje 15 kg UPS baterija nekakvim svojim komadićem selotejpa, i nije me htio slušati da mu je to pre tanko, pa je na kraju, kad se desio PRC, izgledao kao da je svježe izašao iz geta i da služa AC/DC ☺☺

Tek sad na slici primjećujem da je okrenuo 4 UPSa naopačke, tako da znam i zašto mi je 4 UPSa pocrkavalo hitno ekspres! ☺ ☺ ☺

I tako, sa tim teretom i prtljagom, natrag na posao, i to veće mene presječe nekakva gripa, 39 temperatura i ja 2 dana out! Spavanje, bez hrane, malo propolisa, malo čaja, malo kreveta i bez zagrljaja, sam ko u samici. Al tad sam napisao 2 reporta na kraju! ☺

Odsjedio, prizvo se malo k sebi, ne previše, i taman prvi dan da mi je bolje, krenem iz kreveta na ručak, kad ono «Ručak je danas vani» ... Reko, ha ? pa vani je ladno ? E pa... team building! ☺ rekoo ijuu meni se čini da je upala pluća building, al ajd... zabundaj se, i na pasuljče! (jer sam znao kuhara, inače za većinu je išo gulaš ☺)

Ne znam jel se primjeti, što od bolovanja, što od prestanka i smanjenja unosa hrane, već ovdje izgledam bolje! ☺ Do kraja priče bit će -10, al to nije bitno ☺

Osim graha/gulaša, trebalo je taj dan opet po neke stvari koje je Tiho uočio dok sam ja spavo, pa smo krenuli u grad, a tamo, opet svašta! ☺

Jeste li znali da nizozemci imaju TV u svakom kanalu! ? ☺

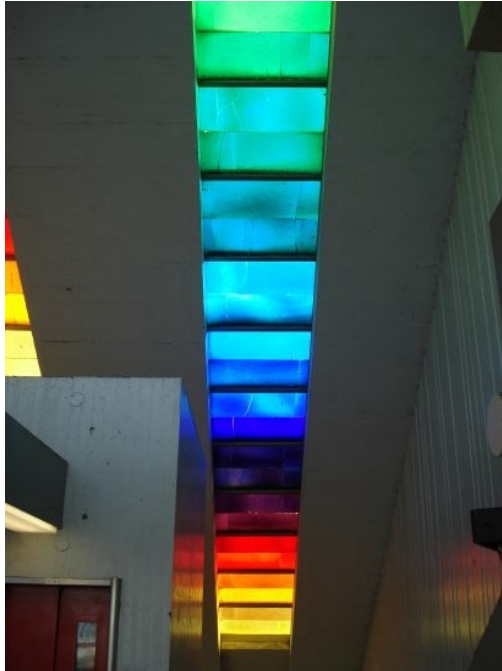

Uz malo bolje gledanje lijevo, primjetit ćete i crknutu ribu, a gornji lijevi kut krije i poluraspalog crknutog galeba! ☺

E sad, sjećate se samo par stranica prije one priče, kao, bar dve tri čudne stvari ? E pa, ajde, dok smo mi tu gledali TV i iščuđavali se, nalete neke dvije umjetnice, naoružane fotoapratima, treniraju duljinu ekspozicije i Paning (fotografske tehnike jel) i upeglaju Tiha da im treba za vježbu, da će ga slikat odma tu uz kanal, ali da mora jako jako jako brzo mahat glavom ljevo desno, tako da mu viori repić, a i da slike ispadnu Efektne.

Nemam te slike, ali gledanje Tiha kako maše glavom... Nepochjenjivo ☺ ☺ ☺!!

Zatim, ne vjerujem da znate da su im podzemne, onako, malo življe! ☺

I u svim mogućim bojama! ☺

Ono što znate je da je bicikala na milione, ali još jednom da vam ponovim, samo iz drugog kuta! ☺

Bilo je tih dana i nekoliko izlazaka, ali sve nešto «lights», puno posla, a vremena malo... No kad se malo popravila slika sa ekipom iz Dubrovnika (kako se bližio godisnji sastanak jel...) tako smo otišli na koje piće...

A negdje kasnije te večeri cure su me molile aparat u Meku, da moraju nešto slikati, ali da nam ne mogu reći što.

Seljanku u miniću, skockanu do daske, ali zato u blatu do koljena ☺ Nažalost, ne vidi se sa slike baš najjasnije, ali tu ispod pete, djevojka je nosila zalihu za jednu bolju lončanicu zasaditi! ☺ Ali, ko i sve ostalo, i to je u Amsterdamu najnormalnije. ☺

Jedan od idućih ponedjeljaka krenuli smo ponovo u grad, ali to je bio ponedjeljak nakon što je meeting završen, glavina posla odrađena i skoro svi otišli kućama, ostali samo mi na «finom tuniranju»...

I krenuli kao u muzej, da za treći posjet Amsterdamu po mjesec dana konačno nešto i vidimo. Putem smo vidjeli jedan nadasve neobičan spomenik, u sasvim neobičnom izdanju... I dalje ne znam komu ili čemu ☺

A muzej je bio preko puta, ali naravno, čak i on ponedjeljkom ne radi od jutra... ☺

Radio je tu srećom jedan pub, pa smo otišli na kavu. I reko čovjeku daj veliku i daj
dobru!

Tako sam i dobio ☺ Politre kafe, da se malo prizovem k sebi... ☺ A ispred puba, rent'a ciclo. ☺ Za svakog po boja, pa nek bira ko što voli ☺

Obišli smo tako muzej, pogledali malo šta se nudi, a onda na ručkić, u jedan Argentinian stake house!

Sjećate se, dijeta ? uzo sam odrezak od 150 grama! (Porcija je 320!!!) ☺ I nakon ručka, uputili smo se lagano natrag ka brodu, al smo se usput slikali na jednoj izložbi, prilično

kontraverznoj koja piči po svijetu i tih je dana bila u Amsterdamu, a Angelika i ja smo par dana prije toga prošetalı tuda.... (Anđelika sa slike☺)

Izložba «Tijela» gdje je uzeto 23 umrla kineza, iz njih je isisana nekim specijalnim solima kompletna voda iz organizma, te su nakon toga stanice i međustanični prostor koji je inače punjen vodom, zapunjeni sa nekakvom silikonskom otopinom, koja «preparira» ili «silikonizira» tijela i drži ih u tom stanju dugoročno. (Ne znam jel se kasnije da desilikonoizirat i oživiti ih, ali...).

Nažalost, slikanje je bilo strogo zabranjeno, pa nemam ni jedne slike sa izložbe, ali je prilično fascinantno-brutalno-drugačija. Na ulasku me dočekao «Ljudarij» ili da kažem, «Terarij» u kojem je bila silikonizirana ljudska koža, potpuno skinut skalp cijeloga jednog kineza.

Zatim koracima dalje, pluća, oko, mozak, glava, pola glave, tijelo prepiljeno na pola da odvaja leđa i stomak, tijelo sa otvorenim mišićima u pokretu («Kinez baca disk» npr), maleni fetusi u svim stadijima i sa raznim mogućim anomalijama... Uglavnom stvari koje

su najčešće dostupne samo medicinarima i studentima istoga smjera, te vlasnicima mrtvačnica i policajcima ☺

Najzanimljiviji je izlaz, neka teta, u doktorskoj kuti, pita kako nam se jel svidjelo, ovo ono, i kao, da li bi voljeli vidjeti recimo bubreg, jetru ili slezenu ? Ja reko kao da, kad ona ladno vadi iz đepa, i daje mi u ruku onu slezenu, iz drugog đepa Angeliki bubreg, i onda ispod pulta ono 2 i po kila jetre. I sad tako stojiš, držiš ljudski bubreg u ruci, i ljudsku jetru, i nekako ti nije ništa jasno.... ☺

E sad, kad smo već bili tu, morali smo se i glupirati adekvatno tome, usred ulice, ali to je Amsterdam ☺ to je tu OK!

I onda kao idemo nazad, tu smo, na minut od broda, ali Tiho pravi potez godine! Kaže, ma daj, ostar ćemo radit noćas sat duže, idemo na «vožnju kanalima», i onako smo peti put tu, a ništa od Amsterdama ne znamo. I rekosmo, ajde! ☺

Vidjeli smo tu svašta, recimo dnevni boravak na brodu...

Najužu kuću u Amsterdamu, na kutu dva kanala!

Kuću Ane Frank, gdje se djevojka skrivala i pisala dnevnik...

A i tu su mi otkrili tajnu, zašto svi krovovi imaju ove visoke i uske nastavke na krovovima... Kad se malo razmisli, Logično je zašto, ali nisam išo za tim. Naime, kako su im kuće ultimativno uske i kako se mogu «širiti» samo u vis, onda, da bi mogli unijeti namještaj u kuće imaju velike prozore, i ta visoka pročelja preko kojeg se prebaci konopac, i onda se jednostavno može podići šta god treba, i unijeti u kuću ☺ E pa! ☺ Vidjeli smo tu još štošta, jer za 55 dana u stranome svijetu, svašta se vidjeti može, ali da ne duljim, krenuli smo nazad na posao! ☺ Tu na stanici usput sam usliko upozorenje, da bi Vam se lako moglo desiti da Vas neko pokrade... ne znam, meni ništa nije falilo... ☺

I tako... dani su prolazili, sezon Amsterdama blizila se kraju, a još se poneki brodić skrivao u jezeru blizu servisne firme Merkering, pa se taj cijeli dio naziva «Merkering» u Lobithu. Tu smo otisli rent'a carom, ali smo nesto navigirali krivo pa izašli u nekakav Amersfoort!

I kao, ajde kad smo tu....

Stali u tom Amersfoortu, pokušali pronaći neko mjesto gdje bi mogli nešto pregristi, taman je bilo vrijeme za kasniji ručak, pa smo se ubacili u kuću «starih satova».

Tu je pala neka krem juhica od neke zelenjave i naručio sam nešto, nisam bio ni siguran šta, pa sam dobio u principu sandwich ☺ nema veze, nije bio loš ☺ Neki lof karpacio sa sjemenkama suncokreta i kikirikija... ☺
A onda lagana šetnja kroz Amersfoort...

Grad opasan nekim kanalićima i nekakvim dvorčićem...

A onda full gas prema Lobithu, a usput naravno, isčuđavanja Nizozemskim kreacijama koje se pojavljuju, a valjda svako 15 minuta...☺

Kao recimo ovaj, ko zna zašto baš tu, usred ničega, komad kamena koji stoji nahero.. ☺

I onda stižemo u riječno brodogradilište u De Hoop Lobith, a tamo drama...

Novi brodić, još malo posla ☺

A i stari brodić, isto tako puno posla ☺ (Ovaj skroz desno, plavac...) ☺ I tu, tako malo, da vidite o cemu se tu radi... jedno jezerce, neka mala marinica, ribarske kucice...

Sve u svemu, jedno sasvim cool mjesto, gdje nema baš ništa, gdje se baš ništa ne dešava i gdje nema ni trgovine ni pasa... možda ? ☺ E to sam saznao tek za godinu dana, tj.

Nedavno... ☺

Uglavnom, tu vam prolazi jedna od glavnih Evropskih biciklističkih ruta, pa ako ste za pedaliranje po EU, slobodno.. ☺

Uglavnom... Bila je to još jedna sezona u Nizozemskoj, i šta reći...

Dođite u Tuindorp ☺

Uglavnom, na putu iz Tuindorpa – Lobitha kući, stanemo na prvoj benzinskoj, možda kojih 10 km od samog mjesta, i pita nas tip «gospodine Stojaković, otkud vi?» ...

Pogađate, opet nisam skino pločicu sa imenom, ali ovaj put sam se snašo, pa sam odgovorio... «Iz Lobitha, što pitate?» na što je tip stao i gleda nas i kao, «Odakle???».

I sad objasnimo mi njemu šta radimo i gdje smo bili, a tip nas gleda i kaže.. nije ni Vama lako, pa 90% Nizozemaca nije čulo za Lobith ☺.

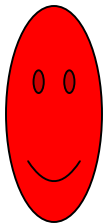
Čak i ptice bježe odavde ☺

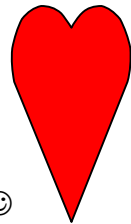
A kako su ptice pobjegle, i nama je krenula «opšta bežanija». ☺

Tiho ostaje još koji dan, ima tu taj novi brod, a meni kreću Austrijanci sa prvim plovidbama... Vraćam se na par dana u DUB, odnosno letim na Weekend u BGD, a onda opet kud koji mili moji.

No BGD je jedna sasvim druga priča, jedan sasvim novi report... ☺

Do tada... Do nekog novog čitanja iz 2007me ☺ Ljubi Vas Vaš Balkyto! ☺

Ciaos!